



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **B. D. K.**
st. příslušnost Etiopská federativní demokratická republika
t.č. bytem X
Na Kopci 5, 735 64 Havířov – Dolní Suchá

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 2.11.2017, č.j. OAM-65/ZA-ZA11-ZA08-2017, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ČR **se zrušuje** a věc **se mu vrací** k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 2.11.2017, č.j. OAM-65/ZA-ZA11-ZA08-2017 žalované Ministerstvo vnitra ČR rozhodlo o neudělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V průběhu správního řízení vzal žalovaný za objasněno, že důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je obava z uvěznění z důvodu obdržení předvolání k výsledku a účasti na demonstraci v zahraničí. Z výpovědi žalobce a z informací získaných v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a dodržování lidských práv a svobod v zemi původu žalobce učinil žalovaný závěr, že žalobce nebyl ve vlasti pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod ve smyslu ust. § 12 písm. a) zákona o azylu, a stejně tak žalovaný nezjistil, že by potíže žalobce souvisely s jeho rasou, pohlavím, náboženstvím, národností či příslušností k určité sociální skupině, a proto žalobci azyl podle ust. § 12 písm. a) a b) zákona o azylu neudělil. V případě žalobce žalovaný nezjistil skutečnosti nasvědčující, že se v jeho případě jedná o případ hodný zvláštního zřetele, který by odůvodňoval udělení azylu z humanitárních důvodů podle ust. § 14 zákona o azylu. Žalovaný také nedospěl k závěru, že by žalobci v případě návratu do země původu hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu ust. § 14a odst. 1 a 2 zákona o azylu.
2. Žalobce ve včas podané žalobě vytýkal žalovanému porušení správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb. ve znění pozdějších předpisů) v jeho ust. § 3, § 50 odst. 2 a 3, § 52 a § 68 odst. 3. Zároveň žalovanému vytýkal porušení ustanovení § 12, § 14 a § 14a zákona o azylu a článku 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Nesouhlasil se závěrem žalovaného, že v minulosti nebyl vystaven pronásledování; naopak má za to, že jeho obava z pronásledování ve smyslu ust. § 12 zákona o azylu je důvodná. Žalobce je amharské národnosti a etiopské státní příslušnosti, přičemž v průběhu řízení uvedl, že v roce 2008 byl účasten demonstrace taxikářů a byl také jedním z organizátorů této demonstrace v Addis Abebě. Důvodem demonstrace byla nespokojenost taxikářů s vládním zákonem, který omezoval jejich pracovní činnost. Pro státní orgány Etiopie byla tato situace záminkou k zatýkání nepohodlných osob. Žalobce byl zatčen a v zatýkáčím středisku následoval výslech, byl týden zadržován. V místě, kde byl zadržen, byly velmi nevhodné podmínky pro vězně, docházelo tam k různým formám šikany, bití při výslechu a konkrétně žalobce nechávali nahého. Žalobce byl obviněn za zneužití taxikářské licence a organizaci protivládních akcí a k jeho propuštění došlo až po zaplacení kauce. Následně byl nadále pod dozorem bezpečnostních složek. Žalobce byl také členem opoziční strany UDJ, které pomáhal šířením propagačních materiálů a v té době byl sledován federální policií, která ho dokonce napadla. Nesouhlasí proto se závěrem žalovaného, že aktivní podpora opoziční politické strany a organizace demonstrace, která vyjadřovala nespokojenost se zákonem omezujícím činnost taxikářů, nelze považovat za uplatňování politických práv a svobod. Jeho činnost lze podřadit i pod ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, neboť se jedná o zastávání určitých politických názorů. Skutečnost, že mu ze země původu pomohly za úplatu odejít bezpečnostní složky Etiopie, nic nemění na tom, že byl vystaven v zemi původu pronásledování v azylově relevantním smyslu. Dále poukázal na skutečnost, že i přes odvolání výjimečného stavu v Etiopii dochází od listopadu 2017 ke zhoršení bezpečnostní situace mimo jiné i uvnitř jeho regionu Amhara, kterou žalovaný nesprávně posoudil. Žalovaný se nevyjádřil k „subjektivnímu aspektu pronásledování žalobce“, tedy k osobě žalobce a k možnostem jeho psychické újmy se zřetelem k aktuální situaci v Etiopii a problému ochrany lidských práv a k nutnosti žalobce opustit tuto zemi.

K neudělení doplňkové ochrany podle ust. § 14a zákona o azylu žalobce pak namítal, že mu hrozí trestání ve smyslu ust. § 14a odst. 2. Soudní procesy vůči opozici jsou manipulovatelné a postrádají náležitosti spravedlivého procesu, přičemž se netýkají pouze předních představitelů opozice a vedoucích demonstrantů, ale i řadových členů a občanů. Ze zpráv, které žalovaný využil, vyplývá, že se v Etiopii odehrávaly tvrdé zásahy proti členům opozičních stran, novinářům, mírumilovným demonstrantům, z nichž bylo mnoho lidí pronásledováno, svévolně zatýkáno a trestně stíháno v politicky motivovaných procesech. Žalovaný navíc zamlčel, že podle těchto zpráv docházelo v případě zadržených protestantů a členů opozičních stran následně k jejich popravám. Tvzení žalovaného, že žalobci nehrozí v případě návratu nebezpečí vážné újmy, nemají oporu v použitých zprávách o zemi jeho původu. Pakliže žalovaný popisoval v odůvodnění svého rozhodnutí aktuální ekonomickou situaci v Etiopii, není tato informace pro posouzení žádosti žalobce o mezinárodní ochranu nikterak relevantní a jedinou významnou skutečností v tomto směru je, že Etiopie patří mezi politické režimy třetího světa, které upřednostňují silný ekonomický růst, vysoký stupeň politické stability a násilné zabraňování chaosu a občanské válce za cenu omezování lidských práv a občanských svobod. Žalobce proto navrhoval, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém vyjádření k podané žalobě upřesnil, že v Etiopii byl zrušen výjimečný stav dne 4.8.2017. Co se týče neudělení azylu žalobci z pohledu ust. § 12 písm. a) zákona o azylu, odkázal žalovaný na výpověď žalobce samotného, který uvedl, že byl řadovým členem ve straně UDJ, v níž nezastával žádnou funkci. Zatčen byl pouze jednou v souvislosti s demonstrací proti novému zákonu týkajícímu se řidičů taxi služby. V souvislosti s propagací opozice během prezidentských voleb žalobce nebyl zatčen ani obviněn; zadržen byl až v roce 2008 za účast na demonstraci řidičů taxi služby, která však nesouvisela nijak s jeho členstvím ve straně UDJ. Žalovaný upozornil na to, že žalobce se dle svého vyjádření k protestní akci připojil proto, aby nepřišel o licenci jako taxikář, a že měl možnost bez potíží tuto činnost vykonávat i po opakovaném obvinění ze zneužití licence na provoz taxi služby. Žalobce výslovně uvedl, že jako podnikatel měl dostatek financí, a že k odjezdu z vlasti se rozhodl až po obdržení předvolání k výslechu, což podle něj byl nelegální způsob vydělávání peněz organizovaný samotnými příslušníky bezpečnostních složek. Podle žalovaného žalobce nebyl ve vlasti pronásledován ve smyslu ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, ale mělo se jednat o činnost osob, byť lidí od bezpečnosti, kteří tak jednali v zájmu obohacení a zkorumpovanosti. K obavě z uvěznění žalobce kvůli účasti na demonstraci v Belgii, žalovaný uvedl, že po pečlivé analýze videozáznamu dospěl k názoru, že účast žalobce na této demonstraci a doložené fotografie byly cíleně vytvořeny na podporu jeho tvrzení.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 2.11.2017, č.j. OAM-65/ZA-ZA11-ZA08-2017 a z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce v rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 30.1.2017 uvedl jako důvod této žádosti, že byl vězněn a nyní je ještě vyhlášen výjimečný stav, jehož účelem je zatýkat a utlumit opozici. Vězení je běžný jev a nyní mu hrozí až 18 let nebo i smrt. Z vězení se dostal tak, že se za něj někdo zaručil. Vláda zatýká všechny podezřelé a za povstání viní opozici. K podání žádosti má i druhý důvod spočívající v tom, že jeho žena je muslimka a konvertovala ke křesťanství. Její rodiče a zejména bratr jsou rozzlobeni a hledají jej. Hlavní důvod je pro žalobce politický. Téhož dne byl s žalobcem proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z protokolu o tomto pohovoru žalobce uvedl, že má dopis od státní bezpečnosti, v němž mu bylo sděleno, že buďto půjde do vězení anebo zaplatí převaděči, který jej ze země dostane. Převaděče dělal samotný státní orgán. Ústně mu bylo řečeno, že pokud půjde k výslechu, zůstane ve vězení až 18 let. Řekli mu to neznámí lidé ze státní bezpečnosti. Předvolání žalobce obdržel k výslechu poslední týden v září či na začátku října a zemi původu opustil 25.10.2017. Na letišti jej varovali, aby stál stranou, převaděč šel dovnitř a vše zařídil. Poté jej zavolał, aby šel za ním a mohl vejít na letiště a nastoupit. O vízum se rovněž postaral převaděč. Žalobce mu zaplatil 230.000 Birr, k čemuž dodal, že je podnikatel a peněz a práce měl dost. Dělal průvodce v Addis Abebě, kde mu cestovní kanceláře nabízely klienty a měl i kiosek na prodej suvenýrů. Do doby odjezdu ze země se skrýval u bratra, neboť mu bylo řečeno, že nesmí na veřejnost, a že nesmí vycházet z domu. K tomu uvedl, že je trochu podivné, a že mu naposledy říkali, ať vypne telefon a brali si telefon jeho bratra, přes kterého mu předali informaci o vyřízení víza. Ke svému zatčení uvedl, že demonstrovali jako taxikáři v Addis Abebě v roce 2008 (podle evropského kalendáře šlo o březen 2016). Důvodem byla nespokojenost taxikářů se službami vlády, která vyhlásila zákon omezující jejich práci a na základě tohoto zákona byly pokuty taxikářům i zabavení řidičských průkazů, což vedlo k jejich ekonomické krizi. Po této demonstraci byl žalobce týden zadržen, což spojuje i s tím, že v roce 2005 během voleb se zapojili tak, že podporovali klaksony opozici a jeho poznávací značku měli v databázi. Tehdy jej obvinili, že taxík je na něco jiného než propagaci a nyní při zatčení jej obvinili, že je jeden z organizátorů demonstrace. Žalobce přitom organizátorem této demonstrace byl, protože hodně taxikářů trpělo, když přišli o řidičské průkazy nebo byli omezováni. Byl propuštěn na kauci 10.000 Birr s tím, že jej budou sledovat, jak se chová a v případě jeho zatčení tyto peníze vrátí rodině. K podmínkám ve vězení se žalobce vyjádřil, že jsou nevhodné jak zdravotně, tak i fyzicky, v noci tam byla tma a zima, nechávali je i nahé a tekla studená voda. Šikanovali je různě. Žalobce sám je křesťan a tato víra mu nedovoluje být nahý, uplatnili v jeho případě i bití jako metodu výslechu. K dotazu, zda jeho zatčení mělo něco společného s jeho členstvím v politické straně UDJ, odpověděl, že ano a hodně, neboť během voleb pomáhal vozit letáky. Tuto činnost sledovali a jednou mu rozbili sklo u auta. Ptal se proč a jeden z federální policie mu vyrazil zub. K dalším dotazům upřesnil, že tomu tak nebylo v roce 2005, nýbrž prezidentské volby se konaly v roce 2007. Zatčen byl kvůli demonstraci s taxikáři v březnu 2008, tj. podle evropského kalendáře v březnu 2016. Poté, co byl propuštěn, normálně vykonával práci až do doby, kdy mu došlo předvolání. Na otázku, proč se rozhodl žalobce požádat o mezinárodní ochranu, odpověděl, že v Etiopii se lidé ztrácejí a umírají a začal se bát o svůj život. Kromě se v Belgii zúčastnil demonstrace, na které jej zachytila média a potkal tam M. G., s nímž má někde snímek. M. G. je prezident strany Oromo federalist congress, který byl druhý den po návratu do Etiopie zatčen z důvodu, že byl viděn s etiopským maratoncem z Ria. K

tomuto tvrzení žalobce doložil fotografie z předmětné demonstrace, které jsou součástí správního spisu.

6. Ze správního spisu žalovaného dále krajský soud zjistil, že byl proveden překlad výzvy ze dne 23.1.2009 (toto datum je dle etiopského letopočtu/kalendáře) adresované žalobci v tomto znění: „Je známo, že jste členem UDJ (Unie pro demokracii a spravedlivost) a účastnil jste se na propagaci a přípravě protivládní demonstrace v Addis Abebě. Proto jste byl zatčen a potom propuštěn na kauci 10.000 etiopských birrů. Nyní jste byl několikrát opakovaně předvolán/vyzván k dodatečnému výsledku k orgánům federální policie v Addis Abebě, ale nikdy jste se k tomuto výsledku nedostavil. Pokud se na základě této poslední výzvy nedostavíte do tří dnů k výše jmenovanému orgánu policie do kanceláře dveře č. 7 v 10:00 hod. k dodatečnému výsledku, budeme nuceni Vás zatknout kdykoliv a kdekoliv.“ Pod tímto textem je nečitelný podpis a uvedeno oddělení sledování a vyšetřování a kulaté razítko komisariátu federální policie Ministerstva federálních záležitostí Etiopské federativní republiky. Ve správním spisu jsou též založené zprávy o zemi původu žalobce, a to informace Ministerstva zahraničních věcí ČR č.j. 101929/2017-LPTP ze dne 1.6.2017 týkající se účastí etiopanů na protivládních demonstracích v zahraničí, informace MZV ČR č.j. 118004/2016-LPTP ze dne 13.12.2016, zpráva Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických ze dne 13.4.2016 o dodržování lidských práv v roce 2015, zpráva o zemi – Etiopie „transformační index bertelsmannovy nadace“ (BTI) 2016 ze dne 29.2.2016, výroční zpráva Amnesty International 2015/2016 ze dne 24.2.2016, výroční zpráva Human Rights Watch 2016 ze dne 27.1.2016, zpráva International Crisis Group (ICG) nazvaná „Etiopie: vládnutí věřícím“ ze dne 22.2.2016 a informace MZV č.j. 110106/2014-LPTP ze dne 1.8.2014.
7. Podle ust. § 12 zákona o azylu, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o mezinárodní ochraně zjištěno, že cizinec
 - a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod nebo
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodů rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
8. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu, doplňková ochrana se udělí i cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2, a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Podle odst. 2 téhož ustanovení, se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje
 - a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
 - c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo

d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

9. Podle ust. § 2 odst. 4 zákona o azylu, se pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož opatření působící psychicky nátlak nebo jiná obdobná jednání, anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.
10. Podle žalobce porušil žalovaný kromě výše citovaných ustanovení správního řádu také ust. § 12, § 14 a § 14a zákona o azylu. V žalobě však odůvodnil toliko svůj nesouhlas týkající se neudělení azylu podle ust. § 12 a neudělení doplňkové ochrany podle ust. § 14a zákona o azylu. Přitom neuvedl jediný důvod, pro který se domnívá, že mu měl být udělen humanitární azyl ve smyslu ust. § 14 zákona o azylu, dle něhož jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárních důvodů. Krajský soud k tomu dodává, že z obsahu správního spisu žalovaného žádný konkrétní důvod hodný zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu nezjistil a v této části je proto žaloba nedůvodná.
11. Podstatnou žalobní námitkou byl údajně nedostatečně zjištěný skutkový stav a nesprávná analýza již prožitého pronásledování žalobce ve smyslu ust. § 12 písm. a) i § 12 písm. b) zákona o azylu. Z protokolu o pohovoru s žalobcem bylo v tomto směru zjištěno, že se v roce 2008 účastnil demonstrace taxikářů, kromě toho byl organizátorem této demonstrace v Addis Abebě, kde toto podnikání vykonával. Účelem této demonstrace bylo vyjádření nesouhlasu s platným zákonem, který omezoval jejich pracovní činnost. Tato demonstrace se podle vyjádření žalobce konala v roce 2008 etiopského kalendáře a žalobce po ní byl na to zatčen, týden držen ve vězení za nevyhovujících vězeňských podmínek, kde docházelo k šikaně, nechávali jej nahého a používali bití při výslechu. Následně byl propuštěn na kauci. Žalobce byl obviněn ze zneužití taxikářské licence a organizace protivládní demonstrace. Kromě toho uváděl, že byl členem opoziční strany UDJ a v době ještě před uvedenou demonstrací taxikářů pomáhal této straně v propagandě šířením letáků, v důsledku čehož byl následně sledován bezpečnostními složkami. Žalobcem uváděné informace nebyly v průběhu řízení žádným způsobem znevěrohodnoceny. Bylo na žalovaném, aby tyto informace vyhodnotil a zvážil možnost udělení některé z forem mezinárodní ochrany žalobci. V rozporu s výše zjištěnými skutečnostmi učinil žalovaný závěr, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti svědčící pro to, že vyvíjel ve vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. K tomu dodal, že strana UDJ, jejímž byl žalobce členem, je legální politickou stranou, a že žalobce byl pouhým řadovým členem a vyloučil, že by ve straně zastával nějakou funkci. Žalovaný dále dodal, že v souvislosti s propagací opozice během prezidentských voleb nebyl žalobce ani obviněn, ani zatčen, a že zatčen byl až v roce 2008 v souvislosti s demonstrací řidičů taxi služby, která nijak nesouvisela s jeho členstvím v UDJ. S tímto vyhodnocením žalovaného souhlasit nelze, jelikož žalobce tvrdil, že v souvislosti s propagační činností pro stranu UDJ v prezidentských volbách se stal terčem policejních orgánů, což nakonec přispělo k jeho zatčení po demonstraci taxikářů v roce 2008. Pakliže byl následně zatčen pro účast na demonstraci a organizaci této demonstrace, jejímž cílem byla kritika platného zákona, nelze jednoznačně tvrdit, že v jeho

případě nešlo o pronásledování ve smyslu ust. § 12 zákona o azylu. Krajský soud v této souvislosti musí připomenout, že podmínkou naplnění pojmu pronásledování není opakovanost jednání žadatele o mezinárodní ochranu. Podle článku 9 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/95/EU, aby bylo jednání považováno za pronásledování ve smyslu článku 1 odst. A Ženevské úmluvy, musí být svou povahou nebo opakováním dostatečně závažné, aby představovalo vážné porušení základních lidských práv, zejména práv, od nichž se podle článku 15 odst. 2 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, nelze odchýlit. Podle odst. 2 písm. b) téhož článku, mohou za pronásledování ve smyslu odst. 1 být mimo jiné považována i právní, správní nebo policejní opatření, která jsou sama o sobě diskriminační nebo jsou prováděna diskriminačním způsobem. K naplnění pojmu pronásledování tedy postačuje jednotlivý akt násilného jednání, na což žalobce v žalobě poukázal v souvislosti se svým zatčením.

12. Žalobce nesouhlasil s neudělením doplňkové mezinárodní ochrany podle ust. § 14a zákona o azylu. Žalovaný v této souvislosti uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí jednotlivé zprávy o zemi původu žalobce, ze kterých vycházel při posouzení, zda žalobci v případě návratu do Etiopie hrozí vážná újma ve smyslu druhého odstavce ust. § 14a zákona o azylu. Připustil, že výroční zpráva Amnesty International 2015/2016 ze dne 24.2.2016 i výroční zpráva Human Rights Watch 2016 ze dne 27.1.2016 shodně potvrzují, že se v roce 2015 v Etiopii odehrávaly tvrdé zásahy vlády proti členům opozičních politických stran, novinářům a mírumilovným demonstrantům, v nichž bylo mnoho lidí pronásledováno, svévolně zatýkáno a trestně stíháno v politicky motivovaných procesech. V situaci žalobce ve světle těchto informací žalovaný zhodnotil, že „žadatel ve své výpovědi uvedl, že on sám byl řadovým členem legální opoziční politické strany UDJ a ve straně nezastával žádnou funkci“. Žalovaný dále poukázal na to, že „v odjezdu žalobce ze země mu nebylo nikterak bráněno, jakožto ani v kterékoli jím prováděné činnosti v osobním či pracovním životě. Po propuštění ze zadržení se ani nikterak nezapojoval do opozičních aktivit. Také si bez potíží vyřídil vízum do ČR“. Žalovaný dodal, že „v době vyhlášení výjimečného stavu se žadateli bez potíží podařilo vyříditi české vízum a odcestovat ze země. Není důvod tedy nikterak předpokládat, že v případě návratu do vlasti by se stal osobou, o kterou by měly bezpečnostní složky jevit jakýkoliv zvýšený zájem“. Tyto závěry žalovaného nemohou obstát proti tvrzením žalobce ohledně jeho opuštění Etiopie, která dokládá i výzvou federální policie ze dne 23.1.2009, v níž se mu připomíná účast na propagaci a přípravě protivládní demonstrace v Addis Abebě, kdy byl zatčen a posléze propuštěn na kauci. Žalobce byl vyzýván k dostavení se k výsledku s tím, že mu bylo ústně řečeno, že na místo toho může zaplatit převaděči a opustit Nigérii, jinak bude uvězněn. K tomu dodal, že mu to řekli lidé od bezpečnosti. Ani tyto informace nebyly v průběhu řízení nijak vyvráceny, naopak použité zprávy o zemi původu žalobce pojednávající o omezování lidských práv a svobod svědčí i o korupci úředníků a příslušníků bezpečnostních složek.
13. Krajský soud ze shora uvedených důvodů uzavírá, že napadené rozhodnutí žalovaného postrádá dostatečné odůvodnění neudělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 12 a § 14a zákona o azylu. Pro tuto vadu řízení napadené rozhodnutí zrušil v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc žalovanému podle odst. 4 téhož ustanovení vrátil k dalšímu řízení. V novém rozhodnutí o žalobcově žádosti udělení mezinárodní ochrany bude povinností žalovaného řádně přezkoumat a přesvědčivým způsobem odůvodnit udělení či neudělení azylu, resp. doplňkové ochrany žalobci a přesvědčivým způsobem reagovat na údaje

získané v průběhu správního řízení, zejména výsledkem žalobce a adekvátně je vyhodnotit na podkladě úplných a objektivních zpráv o zemi jeho původu.

14. V této právní věci rozhodl krajský soud tímto rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
15. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť úspěšnému žalobci v tomto řízení žádné prokazatelné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 14.02.2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce